

இலங்கையின் நடன மரபு

பி. தாக்காயினி^{1*}

இலங்கையின் கலாசாரமானது நாலுவிதமான இன, மொழி, சமய, பண்பாட்டுத் தாக்கங்களை உள்வாங்கிய ஒரு கலவையாக இன்று வெளிப்பட்டுநின்றாலும் இங்குள்ள நடன மரபானது அதன் நீண்டகால வரலாற்றில் தமிழ் - சிங்கள ஈரினத் தன்மையின் வெளிப்பாடாகவே அமைகின்றது. சிங்களவரின் பாரம் பரியம்மிக்க கண்டிய நடனமும் தமிழரின் மரபுவழிப்பட்ட பரத நாட்டியமும் இதில் முக்கிய கூறுகளாய் தென்படுகின்றன. அவைதம் தோற்றுவாயிலும் வளர்ச்சிப்போக்கிலும் தமிழ் சிங்கள சமூகங்களது ஒன்றித்த மரபுவழிப்பட்ட பண்பாட்டு அம்சங்களை ஒன்றுக்கொன்று கொண்டும் கொடுத்தும் ஒரு சிறப்பு நிலையை எட்டியுள்ளமை அவதானிப்புக்குரியன. இவைதவிர் நாட்டுப்புற நடனங்களும் சிங்கள தமிழ் சமூகங்களின் வழக்காறுகளை பிரதி பலிப்பன வாகவேயுள்ளன.இந்துக்கோவில்களில் நடனம் கையாளப்படுவதற்கும் பௌத்த விகாரைகளில் கையாளப்படுவதற்கும் பாரிய வேறுபாடு உண்டு. இந்துக்கள் இசையையும் நடனத்தையும் வழிபாட்டுக்குரிய கருவிகளாகவே பயன்படுத்துகின்றனர். ஆடல், வடிவில் இறைவனைக் காண்கின்றனர். ஆனால் பௌத்தர்களோ புத்த பகவானின் புனிதச் சின்னங்களை ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லும் வேளையிலும் சமய நிகழ்வுகளின்போதும் நடனத்தைக் கைக்கொள்ளுகின்றனர். இவர்கள் வழிபாட்டுக்குரிய கருவிகளாக இதனைக் கையாளுவதில்லை. கி.பி 15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரான சிலப்பதிகார உரை ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் கூறும் சிங்களம் எனும் நடனம் எது என்பது ஆய்வுரீதியாக நிலை நிறுத்தப்படாதபோதிலும் அக்காலத்தே கண்டிய நடனமானது இலங்கையில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த தன்மைகொண்டு அவர் குறிப்பிடும் சிங்களம் எனும் நடனமே கண்டிய நடனமாகும் எனும் முடிவுக்கு எம்.டி.ராகவன் வருவதுவும் நமது கவனத்தை ஈர்ப்பதாகவுள்ளது. தமிழகத்துக்கு மிக அண்மையில் இலங்கை இருந்தபோதிலும் அங்கு வாழ்ந்த தமிழரது நடன மரபுகளின் தாக்கமானது ஒரு நீண்டகாலத்தே இலங்கையில் ஒப்பீட்டுரீதியாக மிக குறைந்த அளவினதாகவே கொள்ளப்படவேண்டியுள்ளது. கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய மகாவம்சம்² போன்ற நூல்களில் நடனம் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பினும் அதன் பின்னரான இலங்கையின் வரலாற்றில் அதன் வளர்ச்சியானது தளர்ச்சியடையக்கூடிய சூழ்நிலையே இங்கு நிலவியதாக பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றது. எனினும் சோழராட்சியை மையப்படுத்தி சுமார் 500 ஆண்டுகள் சிங்கள மன்னர்களது அரச சபைகளிலும் தமிழரது இந்துஆலயங்களிலும் பரதக் கலை நிலை கொண்டிருந்தமைக்கான இலக்கியச் சான்றுகள் பெறப்படவே செய்கின்றன. கண்டி மன்னர்களது தென்னிந்தியத் தொடர்பும் இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணமாயமைந்துள்ளமை

¹சுவாமி விபுலானந்தா அழகியல் கற்கைகள் நிறுவகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

அவதானத்துக்குரியதாகின்றது. பொதுவாக பார்க்குமிடத்து இன்று ஆய்வுரீதியாகக் கிடைக்கின்ற சான்றுகளின்படி இலங்கையின் சுதேச நடவடிக்கை மரபு கண்டி மன்னர்களது காலத்திலேயே எழுச்சிபெற்றது என்பதோடு அதன் வளர்ச்சிப் போக்கிலும் பாரிய மாறுதல்களை எட்டியிருப்பதைக் காணமுடியும்.

திறவுச்சொற்கள்: நடனம், எம்.டி.ராகவன், இலங்கை, சிங்கள மன்னர்